

лѣзвали свещенныи имъ прокобенія, всичко това е изложено на любопытството на обходителите. Въ една отъ стапти на храма намѣрилъ са е единъ скелетъ голѣманестъ и до него сѣкыра и отъ двѣти страшни слѣды на уларитѣ му, а този който са мячилъ на това не е можълъ да излѣзе на вѣнъ. Другъ единъ скелетъ са намѣрилъ въ срѣдъ града и у него много пары и нѣкои свещенни сѫдове отъ Изидиномо капице. Тогози человѣка го сварила смъртъта въ лакомѣц за срамотна печала; Бурбъ и Каланъ умрѣли въ едно и сѫщо врѣме! Когато раскопавачитѣ оттеглиха тѣзи мртви тѣла видѣхъ человѣкъ точно расцѣпенъ на-двѣ отъ паданіето на единъ стълъ, и толкозъ чудесно бѣ организиранъ черепътъ му (лобътъ), толкозъ круты бѣха чертитѣ на мѣстото дѣто бѣ мозакътъ, щото всякога е раздигалъ любопытството на всички които слѣдуватъ дѣгмитѣ на Шпиртсайзма, на които отъ тѣхъ са е случало да постѣятъ тѣзи съсипанитѣ пріемалища на человѣчески умъ. И днесъ еще слѣдъ изминуването на осемнадесетъ вѣкове пътникътъ може да види пространната зала и близките спретни стапи и тѣхнитѣ скрыващища, дѣто мысляла, сѫдила, сънувала, и са осквернявала въ прѣстѣнія душата на Арбака Египетския.

Поради разгледваніето на толкозъ много мртви тѣла които освидѣтелствува общественна система която е съвсѣмъ исчезнала отъ свѣта, единъ жителъ на варварския въ древность островъ, който не можаха Римленитѣ да споменятъ безъ ужасъ во врѣмето на Императоритѣ, заселилъ са е въ пріятна и сладострастна климатъ на Кампания и съчинилъ е настоящето повѣстование.

КРАЙ.